

ผลของการดูแลโดยให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อการรับรู้สมรรถนะในการมีส่วนร่วมดูแลบุตรและความพึงพอใจของมารดาในหออภิบาลผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤต (EFFECTS OF FAMILY-CENTERED CARE ON SELF-EFFICACY IN PARTICIPATORY INVOLVEMENT IN CHILD CARE AND SATISFACTION OF MOTHERS IN PICU)

สุพัตรา กั้นระรศ 4536789 NSPN / M

พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: ทศนี ประสภกิตติกุล, Ph.D (Nursing), ไช่मुख วิเชียรเจริญ,
กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร), ดุสิต สดาวาร, M.D. (Diplomate of the American Board of
Pediatrics, Diplomate of the American Sub-board of Pediatric Critical Care Medicine)

บทคัดย่อ

ปรัชญาและหลักการของการดูแลโดยให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางเป็นกรอบปฏิบัติการพยาบาลที่ช่วยให้ครอบครัวสามารถจัดการกับความเครียด ตลอดจนสนับสนุนบทบาทของครอบครัวในการดูแลบุตรป่วยเมื่อต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ซึ่งจะส่งผลในเชิงบวกต่อสภาวะจิตใจของครอบครัวและนำไปสู่ความพึงพอใจต่อการบริการพยาบาลที่ได้รับตามมา การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการดูแลโดยให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อการรับรู้สมรรถนะในการมีส่วนร่วมดูแลบุตรและความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลของมารดาผู้ป่วยเด็กในหออภิบาลผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤต กลุ่มตัวอย่างเป็นมารดาผู้ป่วยเด็กในหอผู้ป่วย ไอ.ซี.ยู.กุมาร โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า จำนวน 32 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองกลุ่มละ 16 ราย กลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติ และกลุ่มทดลองได้รับการพยาบาลตามแนวคิดการดูแลผู้ป่วยเด็กโดยให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลาง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้สมรรถนะของมารดาและคะแนนความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนการรับรู้สมรรถนะในการมีส่วนร่วมดูแลบุตรและความพึงพอใจต่อบริการพยาบาลของมารดาในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลลัพธ์ที่พึงปรารถนาสองประการคือ การรับรู้สมรรถนะในการดูแลบุตรป่วยและความพึงพอใจที่เพิ่มขึ้นนี้จะนำไปสู่สัมพันธภาพของความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับครอบครัว การศึกษาครั้งนี้ได้ให้แนวทางการนำแนวคิดการดูแลโดยให้ครอบครัวเป็นศูนย์กลางมาใช้ในหออภิบาลผู้ป่วยเด็กภาวะวิกฤต